COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Modernizarea TVA pentru comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori (B2C)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind modernizarea TVA pentru comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori (B2C). Contextul pachetului legislativ în ansamblu este prezentat pe larg în expunerea de motive a propunerii de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță - COM(2016) 757.

Propunerea de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată[1] este un element important al pachetului, deoarece oferă baza necesară pentru infrastructura informatică subiacentă și pentru cooperarea dintre statele membre pentru a asigura succesul extinderii mini-ghișeului unic (MGU) și la alte servicii în afară de serviciile de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune, serviciile prestate pe cale electronică și vânzările de bunuri la distanță, atât în interiorul Comunității, cât și în afara acesteia. Se estimează că pachetul in ansamblu va spori veniturile din TVA ale statelor membre cu 7 miliarde EUR pe an și va reduce costurile de reglementare pentru întreprinderi cu 2,3 miliarde EUR anual.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea este întemeiată pe articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În temeiul acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social, adoptă dispoziții de armonizare a normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Propunerea respectă principiul subsidiarității, deoarece principalele probleme care au fost identificate (efecte de denaturare, sarcini administrative importante și costuri ridicate de asigurare a conformității etc.) sunt cauzate de normele prevăzute de Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[2] („Directiva TVA”) și de actele conexe. Având în vedere faptul că TVA-ul este o taxă armonizată la nivel comunitar, statele membre nu pot stabili la nivel individual norme diferite și, prin urmare, orice inițiativă vizând modernizarea TVA-ului în domeniul comerțului electronic transfrontalier necesită o propunere a Comisiei de modificare a Directivei TVA și a actelor conexe. Se consideră că propunerea va oferi în mod cert avantaje pe care nu le-ar putea oferi acțiunile întreprinse la nivel de stat membru. În particular, pe lângă modificările tehnice necesare pentru a extinde domeniul de aplicare a mini-ghișeului unic, prezenta propunere va reduce sarcinile administrative impuse persoanelor impozabile care utilizează MGU datorită faptului că prevede principiul conform căruia cererile de registre din partea administrațiilor fiscale către persoanele impozabile, precum și anchetele administrative ar trebui să fie întotdeauna coordonate de statul membru de identificare a persoanei impozabile.

[1] JO L 268, 12.10.2010, p. 1.
[2] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

- **Proporționalitate**

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității, adică nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor TFUE, în special buna funcționare a pieței unice. La fel ca în cazul criteriului privind subsidiaritatea, nu este posibil ca statele membre să abordeze problemele și cauzele acestora în lipsa unei propuneri de modificare a Directivei TVA și a actelor conexe. Două aspecte ale propunerii sunt foarte importante în ceea ce privește proporționalitatea. Primul se referă la coordonarea asigurată de statele membre în ceea ce privește demersurile administrative și auditurile întreprinderilor în cadrul sistemului MGU. Această coordonare poate duce la un regim de asigurare a conformității mai funcțional și mai eficient atât pentru statele membre, cât și pentru întreprinderi. Cu toate acestea, statului membru de consum nu i se va interzice să stabilească un contact direct cu întreprinderile dacă statul membru de identificare nu este de acord cu necesitatea unui audit. Cel de al doilea aspect se referă la introducerea unui tarif administrativ, în baza căruia statul membru de identificare va beneficia de un tarif de 5 % din sumele colectate în contul altor state membre, pentru a compensa investițiile necesare pentru actualizarea sistemului informatic MGU ca urmare a extinderii domeniului său de aplicare, precum și costurile de întreținere curentă și resursele cheltuite cu controlul întreprinderilor stabilite în statul membru respectiv, în vederea încurajării cooperării și îmbunătățirii conformității.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere modifică Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind modernizarea TVA pentru comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori (B2C). Rezultatele evaluării ex-post, ale consultării cu părțile interesate și ale evaluării impactului sunt prezentate în detaliu în expunerea de motive a propunerii de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță - COM(2016) 757.

În cadrul consultărilor cu părțile interesate, reprezentanții întreprinderilor s-au pronunțat decisiv în favoarea necesității ca statele membre să coordoneze auditurile, întrucât, în caz contrar, ar exista posibilitatea ca o întreprindere să primească 28 de cereri de audit separate. Lipsa unei astfel de dispoziții din legislația actuală a dus la incertitudine în rândul întreprinderilor, în special în cazurile în care acestea primesc corespondență din partea altor administrații fiscale. În plus, cele mai multe state membre au indicat că sunt în favoarea acestei abordări și pentru că ea reprezintă un mod mult mai eficient de utilizare a resurselor de audit. În ceea ce privește evaluarea impactului, s-a estimat că opțiunea preferată, care a include coordonarea auditurilor, va genera reduceri mai mari ale costurilor de asigurare a conformității suportate de întreprinderi comparativ cu alternativele existente.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Prezenta propunere face parte din pachetul legislativ privind modernizarea TVA pentru comerțul electronic transfrontalier dintre întreprinderi și consumatori (B2C). Implicațiile bugetare ale propunerii în ansamblu sunt prezentate pe larg în expunerea de motive a propunerii de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță - COM(2016) 757.

Se estimează că acest element al pachetului are importante implicații bugetare pozitive. Coordonarea auditurilor, alături de stimulentul reprezentat de tariful administrativ, ar urma să aibă ca rezultat audituri bazate pe analiza riscurilor. Un proces de audit mai eficient care pune accentul pe randamentul auditului ar trebui să conducă la creșterea nivelurilor de conformitate în comparație cu alternativa unei abordări necoordonate, care poate bloca resurse în mod nenecesar. Utilizarea neeficientă a unor resurse de audit limitate poate avea și efecte secundare, în măsura în care alte întreprinderi din afara sistemului MGU nu sunt auditate corespunzător, iar acest lucru poate duce la scăderea nivelurilor de conformitate în materie de TVA și de alte impozite și, implicit, la un impact bugetar negativ.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Dispozițiile referitoare la mini-ghișeul unic incluse în Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului trebuie modificate și completate ca urmare a modificărilor propuse la Directiva TVA. Aceste dispoziții se referă la normele și procedurile pentru schimbul electronic de informații în domeniul TVA privind identificarea în scopuri de TVA, declarațiile de TVA și plățile de TVA, în cadrul mini-ghișeului unic, între persoanele impozabile și administrațiile lor fiscale, precum și între administrațiile fiscale ale statelor membre.

Articolul 1 alineatul (4), articolul 2 alineatul (2), articolul 17 alineatul (1) litera (d) și articolul 31 din regulament se modifică pentru a reflecta extinderea domeniului de aplicare a mini-ghișeului la alte servicii pe lângă serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciile prestate pe cale electronică (denumite în continuare „servicii electronice”), precum și la vânzările de bunuri la distanță (articolul 1 punctele 1-4 din propunere).

Titlul secțiunii 2 de la capitolul XI din regulament se modifică astfel încât să se limiteze aplicarea acestuia până la 31 decembrie 2020 [articolul 1 punctul 5 litera (a) din propunere].

Articolul 1 punctul 5 litera (b) din propunere introduce o nouă secțiune 3 în capitolul XI din regulament. Aceasta cuprinde dispozițiile aplicabile de la 1 ianuarie 2021.

Subsecțiunea 2 a secțiunii 3 (articolele 47b-47g) conține dispozițiile referitoare la schimbul de informații între statele membre în ceea ce privește identificarea persoanelor impozabile care utilizează mini-ghișeul unic, la declarațiile de TVA și la plățile de TVA. Acestea reflectă dispozițiile existente de la capitolul XI secțiunea 2 și le extinde la alte servicii pe lângă serviciile electronice și vânzările de bunuri la distanță.

Subsecțiunea 3 a secțiunii 3 (articolele 47h-47k) conține dispozițiile referitoare la controlul operațiunilor și al persoanelor impozabile. Articolul 47h prevede că statul membru de import trebuie să verifice valabilitatea codului de înregistrare în scopuri de TVA care trebuie pus la dispoziția autorităților vamale la importul bunurilor pentru care TVA este declarată și plătită prin intermediul MGU. Un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil reprezintă o condiție pentru aplicarea scutirii la importul unor astfel de bunuri. Articolele 47i și 47j prevăd ca cererile de registre adresate de statele membre persoanelor impozabile și anchetele administrative să fie coordonate de către statul membru de identificare, astfel încât să se evite cererile necoordonate de registre sau de anchete administrative provenind din partea mai multor state membre de consum. În mod similar, articolul 47k prevede intervenția statului membru de identificare pentru notificarea unei decizii de impunere emise de un stat membru de consum în urma unei anchete administrative și pentru colectarea sumelor datorate în urma acestei decizii.

Subsecțiunea 4 a secțiunii 3 (articolul 47l) prevede plata unui tarif de 5 % de către statele membre de consum statului membru de identificare, cu scopul de a-l despăgubi pe acesta din urmă pentru costurile legate de controlul și colectarea TVA în cadrul regimurilor speciale. În cadrul actualului mini-ghișeu unic, statelor membre li se permite să rețină un anumit procentaj din cuantumul TVA-ului pe care îl colectează și trebuie să îl transfere statelor membre de consum până la sfârșitul anului 2018[3]. Propunerea introduce un mecanism permanent, asemănător cu practicile consacrate din domeniul vamal, care le permite statelor membre de identificare să beneficieze de un tarif de 5 % din sumele colectate în contul altor state membre, pentru a compensa investițiile necesare pentru actualizarea sistemului informatic MGU ca urmare a extinderii domeniului său de aplicare, precum și costurile de întreținere curentă și resursele cheltuite cu controlul întreprinderilor stabilite în statul membru respectiv, în vederea încurajării cooperării și îmbunătățirii conformității. În cadrul sistemului actual [articolul 46 alineatul (3) din regulament], aceste sume sunt reținute din fiecare plată de TVA din cadrul mini-ghișeului efectuată de statele membre de identificare în favoarea unui stat membru de consum, fapt care este însă la originea multor complicații, în special în ceea ce privește restituirile acordate persoanelor impozabile. Prin urmare, se propune ca acest tarif să se calculeze în fiecare an și în afara mini-ghișeului unic, pe baza sumelor nete în cauză.

Subsecțiunea 5 a secțiunii 3 (articolul 47m) prevede posibilitatea Comisiei de a accesa în mod automat informații referitoare la mini-ghișeul unic stocate în sistemele electronice ale statelor membre, cu excepția datelor cu caracter personal. Acest lucru ar permite Comisiei să colecteze informații statistice în mod automat (de exemplu, referitor la numărul de persoane impozabile înregistrate în cadrul unui regim special), fără a fi nevoită să se adreseze statelor membre. Acest lucru este necesar și în scopul evaluării impuse în conformitate cu normele privind o mai bună legiferare.

Subsecțiunea 6 a secțiunii 3 (articolul 47n) conferă Comisiei competențele de executare necesare pentru a stabili datele care urmează să fie incluse în schimburile de informații privind identificarea, declarațiile de TVA, plățile de TVA, cererile de registre sau anchetele administrative etc. dintre persoanele impozabile și statele membre sau dintre statele membre, precum și mijloacele tehnice pentru prezentarea sau transmiterea acestor informații. Din motive de claritate, aceste dispoziții sunt grupate într-un singur articol, și nu incluse în fiecare dispoziție vizată, cum este cazul în textul actual al regulamentului.

În sfârșit, articolul 1 punctul 6 din propunere modifică punctul 1 din anexa I, aliniindu-l la modificările propuse ale Directivei TVA în ceea ce privește vânzările de bunuri la distanță (eliminarea articolului 34).

[3] 30 % de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2016; 15 % de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2018; nicio reținere de la 1 ianuarie 2019.

2016/0371 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[2],

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului[3] stabilește norme privind schimbul și stocarea de informații de către statele membre cu scopul de a stabili regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului[4].

(2) Extinderea respectivelor regimuri speciale, de la 1 ianuarie 2021, pentru a include vânzările la distanță de alte bunuri și servicii în afara serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune sau a serviciilor prestate pe cale electronică necesită extinderea domeniului de aplicare al normelor din prezentul regulament privind furnizarea de informații și transferul de bani între statul membru de identificare și statele membre de consum.

(3) Extinderea regimurilor speciale la vânzările la distanță de bunuri importate din țări sau din teritorii terțe impune ca autoritatea vamală a statului membru de import să fie în măsură să identifice importurile de bunuri care fac parte din transporturi mici și pentru care taxa pe valoarea adăugată (TVA) trebuie plătită prin intermediul unuia dintre regimurile speciale. Codul de înregistrare în scopuri de TVA în baza căruia se achită TVA-ul ar trebui, prin urmare, să fie comunicat în avans, pentru a permite autorităților vamale să verifice valabilitatea sa la momentul importului mărfurilor.

(4) Persoanele impozabile care utilizează aceste regimuri speciale pot face obiectul unor cereri de registre și al unor anchete administrative din partea statelor membre de identificare și a tuturor statelor membre de consum în care sunt furnizate bunurile sau sunt prestate serviciile. Pentru a reduce sarcinile administrative și costurile de asigurare a conformității generate pentru întreprinderi și administrațiile fiscale de

[1] JO C , , p. .

[2] JO C , , p. .

[3] Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

[4] Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

multiplele cereri de registre și anchete administrative și pentru a se evita suprapunerea eforturilor, aceste cereri și anchete ar trebui să fie, pe cât posibil, coordonate de statul membru de identificare.

(5) Deoarece în cadrul regimurilor speciale un stat membru de identificare colectează și controlează TVA-ul în contul statelor membre de consum, este oportun să se prevadă un mecanism prin care statul membru de identificare să beneficieze de un tarif din partea statelor membre de consum în cauză, pentru a compensa costurile de colectare și control. Cu toate acestea, deoarece sistemul actual, în cadrul căruia se reține un tarif din sumele de TVA care urmează să fie transferate de către statul membru de identificare statelor membre de consum, a creat complicații pentru administrațiile fiscale, în special în ceea ce privește returnările, un astfel de tarif ar trebui să fie calculat și plătit anual, în afara regimurilor speciale.

(6) Pentru a simplifica colectarea datelor statistice referitoare la aplicarea regimurilor speciale, Comisia ar trebui autorizată să acceseze automat informațiile generale referitoare la regimurile speciale, stocate în sistemele electronice ale statelor membre, cu excepția datelor referitoare la persoane impozabile individuale.

(7) Informațiile care urmează a fi furnizate de către persoana impozabilă și transmise între statele membre pentru aplicarea regimurilor speciale, precum și mijloacele tehnice pentru transmiterea acestor informații fie de către persoana impozabilă, fie între statele membre, ar trebui să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[5].

(8) Având în vedere timpul necesar pentru introducerea măsurilor necesare punerii în aplicare a prezentului regulament și pentru ca statele membre să își adapteze sistemele informatice de înregistrare și de declarare și plată a TVA-ului, precum și pentru a lua în considerare modificările introduse prin articolul 2 din Directiva Consiliului [...]/UE[6], prezentul regulament ar trebui să se aplice de la data aplicării acestor modificări.

(9) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) De asemenea, prezentul regulament stabilește norme și proceduri pentru schimbul pe cale electronică de informații privind TVA pentru bunuri și servicii furnizate în conformitate cu regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE și pentru eventualele schimburi ulterioare de informații, precum și, în ceea ce privește bunurile și serviciile reglementate de regimurile speciale, pentru transferul de bani între autoritățile competente ale statelor membre.”

---

5 Regulamentul (UE) Nr. 182/2011 al Parlamentului european și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

6 Directiva […]/UE a Consiliului din […] de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță.

2. La articolul 2, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Definițiile cuprinse în articolele 358a, 369a și 369l din Directiva 2006/112/CE în sensul fiecărui regim special se aplică, de asemenea, în sensul prezentului regulament.”

3. La articolul 17 alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s și 369t din Directiva 2006/112/CE.”

4. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii, precum și persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii li se permite să obțină, în scopul realizării acestor operațiuni, confirmarea pe cale electronică a valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA al oricărei persoane specificate, precum și numele și adresa corespunzătoare. Aceste informații trebuie să corespundă datelor menționate la articolul 17.”

(b) alineatul (3) se elimină.

5. Capitolul XI se modifică după cum urmează:

(a) titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Dispoziții aplicabile de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2020.”

(b) se adaugă următoarea secțiune 3:

„*SECȚIUNEA 3*
Dispoziții aplicabile începând cu 1 ianuarie 2021

Subsecțiunea 1

Dispoziție generală

Articolul 47a

Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Subsecțiunea 2
Schimbul de informații

Articolul 47b

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă care utilizează regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 2 din Directiva 2006/112/CE la momentul începerii activităților sale în temeiul articolului 361 din directiva menționată se transmit pe cale electronică. Datele similare de identificare a persoanei impozabile care utilizează regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE la momentul începerii activităților sale în temeiul articolului 369b din directiva menționată se transmit pe cale electronică.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la încheierea lunii în cursul căreia au fost primite informațiile de la persoana impozabilă care

utilizează unul dintre regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 secțiunile 2 și 3 din Directiva 2006/112/CE. În același mod, statul membru de identificare informează autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la codul individual de înregistrare în scopuri de TVA alocat.

(3) Statul membru de identificare înștiințează fără întârziere, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale celorlalte state membre dacă persoana impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 secțiunile 2 și 3 din Directiva 2006/112/CE este exclusă de la respectivul regim special.

Articolul 47c

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă care utilizează regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE sau de către intermediarul acesteia la momentul începerii activităților sale în temeiul articolului 369p alineatele (1) și (2) din directiva menționată se transmit pe cale electronică. Orice modificări ale acestor informații furnizate în conformitate cu articolul 369p alineatul (3) din Directiva 2006/112/CE trebuie, de asemenea, transmise pe cale electronică.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la încheierea lunii în cursul căreia au fost primite informațiile din partea persoanei impozabile care utilizează regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE sau, după caz, din partea intermediarului acesteia.

(3) Statul membru de identificare înștiințează fără întârziere, pe cale electronică, autoritățile competente ale celorlalte state membre dacă persoana impozabilă care utilizează regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE sau, după caz, intermediarul acesteia, este exclus(ă) de la respectivul regim special.

Articolul 47d

(1) Declarația de TVA care cuprinde informațiile stabilite la articolele 365, 369g și 369t din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică.

(2) Statul membru de identificare transmite aceste informații pe cale electronică autorității competente a statului membru de consum în cauză, în termen de cel mult 20 zile de la încheierea lunii în cursul căreia a fost primită declarația.

Statul membru de identificare transmite, de asemenea, informațiile prevăzute la articolul 369g alineatele (2) și (3) din Directiva 2006/112/CE autorității competente a statului membru de stabilire vizat.

Statele membre care au solicitat ca declarația de TVA să se întocmească într-o altă monedă națională decât moneda euro convertesc sumele în euro la cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei fiscale. Conversia se efectuează utilizând cursurile de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu se publică cursuri de schimb în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Articolul 47e

Statul membru de identificare transmite pe cale electronică statului membru de consum informațiile necesare pentru asocierea fiecărei plăți cu o declarație de TVA trimestrială corespunzătoare sau cu o evaluare fiscală.

Articolul 47f

(1) Statul membru de identificare se asigură că suma pe care a plătit-o persoana impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE sau, după caz, intermediarul acesteia este transferată în contul bancar denominat în euro care a fost desemnat de statul membru de consum căruia îi este destinată plata.

Statele membre care au solicitat plățile într-o altă monedă națională decât euro convertesc sumele în euro utilizând cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei fiscale. Conversia se efectuează utilizând cursurile de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu se publică cursuri de schimb în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Transferul are loc în termen de cel mult 10 zile de la încheierea lunii în cursul căreia s-a primit plata.

(2) În cazul în care persoana impozabilă care utilizează regimul special sau, după caz, intermediarul acesteia, nu plătește taxa totală datorată, statul membru de identificare se asigură că plata este transferată statelor membre de consum, proporțional cu taxa datorată în fiecare stat membru. Statul membru de identificare informează în acest sens, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre de consum.

Articolul 47g

Statele membre notifică pe cale electronică autorităților competente ale celorlalte state membre numerele de cont bancar relevante pentru primirea plăților, în conformitate cu articolul 47f.

Statele membre notifică fără întârziere, pe cale electronică, autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei modificările cotelor de impozitare aplicabile pentru furnizarea de bunuri și servicii cărora li se aplică regimurile speciale.

Subsecțiunea 3
Controlul operațiunilor și al persoanelor impozabile

Articolul 47h

La importul produselor pentru care TVA este declarată în conformitate cu regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE, statele membre verifică valabilitatea codului individual de înregistrare în scopuri de TVA alocat în temeiul articolului 369q din directiva menționată și comunicat în prealabil, în ceea ce privește importul respectiv în statul membru în care are loc importul.

Articolul 47i

(1) Pentru a obține registrele ținute de o persoană impozabilă sau de un intermediar în conformitate cu articolele 369, 369k și 369x din Directiva 2006/112/CE, statul membru de consum adresează mai întâi o cerere, pe cale electronică, statului membru de identificare.

(2) Atunci când primește o astfel de cerere, statul membru de identificare transmite cererea respectivă, pe cale electronică și fără întârziere, persoanei impozabile sau intermediarului acesteia.

(3) La cerere, o persoană impozabilă sau intermediarul acesteia transmite registrele solicitate, pe cale electronică, statului membru de identificare. Pentru transmiterea registrelor către statul membru de identificare poate fi utilizat un formular standard.

(4) Statul membru de identificare transmite registrele obținute statului membru de consum solicitant, pe cale electronică și fără întârziere.

(5) Dacă nu primește registrele în termen de 30 de zile de la solicitare, statul membru de consum solicitant poate lua orice măsură pentru a le obține, în conformitate cu legislația sa națională.

Articolul 47j

(1) Dacă statul membru de identificare decide să desfășoare pe teritoriul său o anchetă administrativă cu privire la o persoană impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE sau, după caz, cu privire la un intermediar, acesta informează în prealabil autoritățile competente ale celorlalte state membre.

(2) Dacă statul membru de consum decide că este necesară o anchetă administrativă, acesta se consultă mai întâi cu statul membru de identificare cu privire la necesitatea unei astfel de anchete.

În cazurile în care există un acord cu privire la necesitatea unei anchete administrative, statul membru de identificare informează celelalte state membre.

În cazurile în care statul membru de identificare nu este de acord cu privire la necesitatea unei anchete administrative, acesta informează celelalte state membre de consum implicate, precizând care sunt motivele sale. Dacă cel puțin două state membre consideră că este necesară o anchetă administrativă, statului membru de identificare i se cere să desfășoare o anchetă administrativă în coordonare cu statele membre respective. Dacă numai un singur stat membru de consum consideră că o astfel de anchetă este necesară, acel stat membru de consum poate lua toate măsurile necesare în conformitate cu legislația sa națională.

(3) Orice stat membru de consum implicat poate participa la o anchetă administrativă desfășurată de statul membru de identificare, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru de consum. Pentru această anchetă administrativă pot fi utilizate instrumentele și procedurile menționate în prezentul regulament.

(4) Fiecare stat membru comunică celorlalte state membre și Comisiei detaliile referitoare la persoana competentă responsabilă pentru coordonarea anchetelor administrative din statul membru respectiv.

Articolul 47k

La încheierea unei anchete administrative desfășurate în conformitate cu articolul 47j, un stat membru de consum poate decide să emită, în conformitate cu legislația sa națională, o nouă evaluare fiscală, stabilind inclusiv eventualele dobânzi și penalități care trebuie plătite.

În cazul în care un stat membru de consum emite o astfel de decizie, acesta solicită statului membru de identificare, în conformitate cu articolul 25, să notifice această decizie persoanei impozabile sau, după caz, intermediarului acesteia și să colecteze suma datorată în urma acestei decizii. Cererea de notificare, precum și notificarea ulterioară a persoanei impozabile sau, după caz, a intermediarului acesteia se efectuează pe cale electronică.

Subsecțiunea 4
Tarife aferente colectării și controlului taxelor colectate în cadrul regimurilor speciale

Articolul 47l

Statul membru de consum plătește statului membru de identificare un tarif aferent sumei totale colectate în contul statului membru respectiv în conformitate cu regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE.

Acest tarif se calculează ca fiind 5 % din suma totală colectată de către statul membru de identificare în contul statului membru de consum, incluzând eventualele sume colectate în urma unei anchete administrative în conformitate cu articolul 47j.

Tariful care trebuie plătit anual pe baza unui întreg an calendaristic se transferă de către statul membru de consum statului membru de identificare cel târziu până la data de 31 martie a anului calendaristic următor.

Subsecțiunea 5
Informații statistice

Articolul 47m

Statele membre acordă Comisiei acces la informațiile statistice stocate în sistemele lor electronice în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (d). Aceste informații nu cuprind date cu caracter personal.”

Subsecțiunea 6
Acordarea de competențe de executare

Articolul 47n

Comisia este împuternicită să adopte următoarele măsuri în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2):

(a) informațiile care trebuie prezentate de către persoana impozabilă, astfel cum se prevede la articolele 47b alineatul (1), 47d alineatul (1) și 47i alineatul (3), precum și mijloacele tehnice pentru furnizarea acestor informații;

(b) informațiile care trebuie transmise între statele membre, astfel cum se prevede la articolul 47b alineatele (2) și (3), articolul 47c alineatele (2) și (3), articolul 47d alineatul (2), articolul 47e, articolul 47f alineatul (2), articolul 47i alineatele (1), (2) și (4), articolul 47j alineatele (1), (2) și (4) și articolul 47k, precum și mijloacele tehnice pentru transmiterea acestor informații;

(c) lista minimă de informații care trebuie prezentate de către persoana impozabilă, astfel cum se prevede la articolul 47c alineatul (1), precum și mijloacele tehnice pentru furnizarea acestor informații;

(d) mijloacele tehnice pentru transmiterea între statele membre a informațiilor menționate la articolul 47g;

(e) mijloacele tehnice prin care informațiile menționate la articolul 47h trebuie să fie verificate de statul membru de import;

(f) informațiile la care trebuie să aibă acces Comisia, astfel cum se prevede la articolul 47m, precum și mijloacele tehnice pentru extragerea acestor informații.”

6. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Vânzări la distanță (articolul 33 din Directiva 2006/112/CE);”

(b) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii prestate pe cale electronică (articolul 58 din Directiva 2006/112/CE) cu excepția cazului în care persoana impozabilă face uz de regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele